

Αἱ σπουδαιότεραι χημικαὶ ἑταιρίαι τοῦ κόσμου ἀπαρτίζονται ἐν συν-
 ὄλῳ ἐξ 9000 μελῶν. Τὴν πρωτίστην μεταξὺ αὐτῶν θέσιν κατέχει ἡ χη-
 μικὴ ἑταιρία τοῦ Βερολίνου μετὰ 2950 μελῶν, ταύτην ἀκολουθεῖ ἡ So-
 ciety of chemical industry ἐν Ἀγγλίᾳ μετὰ 2400, τρίτη ἔρχεται ἡ che-
 mical Society of London μετὰ 1500, εἴτα ἡ Société chimique de Paris
 μετὰ 560, μετ' αὐτὴν τὸ Institute of Chemistry of Great Britain and
 Ireland μετὰ 430, ἔπειτα ἡ american chemical Society μετὰ 250. Ἡ
 ἐν Ἀγγλίᾳ ἐπίσης ἑδρεύουσα Society of public analysis ἀριθμεῖ 180 μέλη,
 ἡ χημικὴ ἑταιρία τῆς Πιερουπόλεως 160, ἡ Associazione chimico-far-
 maceutica fiorentina 200, ἡ χημικὴ ἑταιρία τοῦ Τοκίου 86 καὶ ἡ χη-
 μικὴ ἑταιρία τῆς Βασιγκτόνας μόνον 50 μέλη.

Ἐνώπιον τοῦ ἐν Βιέννῃ Συλλόγου πρὸς διάδοσιν φυσικοεπιστημονι-
 κῶν γνώσεων ἀπήγγειλεν ὁ ἐν τῇ αὐτῇ πόλει καθηγητὴς Ἀλβέρτος λόγον
 περὶ ἀκτινομυκητιώσεως, φοβερᾶς νόσου τοῦ ἀνθρωπίνου ὁργανισμοῦ
 ἐχούσης τὸ ὄνομα καὶ τὴν καταγωγὴν ἀπὸ τινος παρασίτου, τοῦ ἀκτινο-
 μύκητος, ὅστις μόλις ἐπ' ἐσχάτων ἀπεδείχθη ὡς νοσογόνος αἰτία. Αἱ περὶ
 τῆς ὑποθέσεως ταύτης γενόμεναι ἔρευναι ὑπὸ τῶν διασήμων παθολόγων
 Κουνδρᾶ, Βίλλρωτ καὶ Ἀλβέρτου αἴρουσι πλέον πᾶσαν ἀμφιβολίαν περὶ τῆς
 ἀληθοῦς αἰτίας καὶ φύσεως τῆς νόσου, ἥτις τὸ πρότερον, κατὰ τὴν ἐν ἡ
 ἀνεφαίνετο θέσιν, πολλάκις συνεχέετο πρὸς τὴν χοιράδωσιν, τὴν φυματίω-
 σιν καὶ πρὸς αὐτὸν τὸν καρκίνον, ἐν ᾧ τὴν σήμερον διὰ τῆς μικροσκοπι-
 κῆς ἐξετάσεως δύναται νὰ διαγνώσῃ εὐκολώτατα. Ἡ μέχρι τοῦδε πείρα
 ὅμως δεικνύει δυστυχῶς, ὅτι ἡ ἀσθένεια αὕτη εἶνε ἀπολύτως θανατηφόρος,
 εἶνε δὲ γνωστὰ τρία μέρη τοῦ σώματος, κατὰ προτίμησιν ἐκλεγόμενα ὑπο
 τοῦ ἀπαισίου τοῦτου μύκητος ὡς ἔδραι τῆς περαιτέρω καταστρεπτικῆς
 ἀναπτύξεώς του. Καὶ ἐν πρώτοις ἐγκαθίσταται εἰς τὰ μασητικά ὄργανα,
 εἰς τὴν φάρυγγα τοῦ ἐφθαρμένου ὀδόντος καὶ ἐντεῦθεν ὑπονομει-
 τικῶς ἐξαπλούμενος εἰς τὰς σάρκας τῶν παρεῶν, τοῦ λαιμοῦ κτλ. ὅπου
 καὶ ἐπιφέρει τὴν μεγίστην φθοράν. Ἐπειτα εὗρον τὸν μύκητα τοῦτον εἰς
 τοὺς πνεύμονας, ὅπου ἐν ἀρχῇ προκαλεῖ ὀξὺν καὶ κατὸπιν χρόνιον κατι-
 στάμενον κατάρρουν, μετ' ὃν ἀκολουθεῖ βαρεῖα πνευρίτις. Τελευταῖον ὁ
 δολοφόνος οὗτος παράσιτος ἐγκαθίσταται καὶ εἰς τὸν ἐντερικὸν σωλήνα,
 τὰς παρεῖς τοῦ ὅπου ἐν δianoίξῃ, ἐπιφέρει τὰς μεγίστας τὸν κατα-
 στροφῶν ἐν τῇ γαστρῇ. Εἶνε αὐτοὺς ἀκόμη τὸ ζήτημα περὶ τοῦ τίνι τρόπῳ
 εἰσέρχεται εἰς τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου ὁ μύκης οὗτος, ἐπειδὴ δὲν κατὰ
 ὥσαν ἀκόμη νὰ εὕρωσιν αὐτὸν ἐλευθερὸν καὶ ἀνεξάρτητον ἐν τῇ φύσει.

Μία τῶν περιγρωτέρων ἐφευρέσεων, ὅσας φιλοδορεῖ ὁ νέος κόσμος
 ἀνὰ πᾶσαν σχεδὸν ἐβδομάδα τὴν Εὐρώπην, εἶνε καὶ τὸ νὰ ἀκούῃ τις χρώ-
 ματα, ἡ μάλιστα ἀκούων νὰ βλέπῃ χρώματα. Τὰ ἐν Φιλαδελφίᾳ ἐκδιδό-
 μενα „Medical News“ λέγουσιν, ὅτι ὑπάρχουσιν ἄνθρωποι, οἱ ὅποιοι ὅσας
 ἀκούωσιν ἤχον τινα βλέπουσι συγχρόνως καὶ ἐν χρῶμα καὶ ὅτι τὸ χρῶμα
 τοῦτο μεταβάλλεται ἀνὰ πᾶσαν βαθμίδα τῆς μουσικῆς κλίμακος. Καὶ ὅχι
 μόνον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ ὅτι ἐν ὑποκειμένον εἶδε διάφορα χρώματα κατὰ τὰ
 διάφορα μουσικὰ ὄργανα, ἐφ' ὧν ἐκρούσθη μία καὶ ἡ αὐτὴ μελωδία. Τὸ
 χρῶμα πάντοτε ἐφαίνετο ἀνῶθεν τοῦ κρουσμένου ὁργάνου.

Ἡ Αὐτοκράτειρα τῆς Αὐστρίας Ἐλισάβετ ἀνέβηκεν εἰς τὸν ἐν Βερο-
 λίνῳ καθηγητὴν Χέρτερ νὰ κατασκευάσῃ εἰς ὑπερφυσικὸν μέγεθος ἐν μαρ-
 μάρινον ἀγαλμα τοῦ Ἑρμοῦ, μέλλον νὰ στηθῇ πρὸ τῆς πύλης τῆς παρὰ
 τὸ Schönbrunn κειμένης αὐτοκρατορικῆς ἐπαύλεως. Τὸ ἐκ γύψου ἐκμα-
 γεῖον ἀπεπερατώθῃ ἤδη ὑπὸ τοῦ διασήμου γλύπτου. Ῥαδινὸς τὸ ἀνά-
 στημα παρίσταται ὁ Θεὸς τοῦ ἐμπορίου, φέρει δὲ τὴν ὑπὸ πτερωτοῦ κρά-
 νους κεκαλυμμένην κεφαλὴν ὀλίγον τι πλαγίως κλίνουσαν, ὁμοίως δὲ ἀρμό-
 νικῶτα εἶνε κατεσκευασμένοι καὶ οἱ ὑπερῶς πόδες. Ὁ αὐτὸς καθηγητὴς
 ἔλαβεν ἐπίσης τὴν ἐντολὴν νὰ σχεδιάσῃ σύμπλεγμα, μέλλον νὰ ξεσθῇ ἐπὶ
 μαρμάρου καὶ νὰ παρίστανῃ μαχομένης Ἀμαζόνος.

Ἐν Βρυξέλλαις ὁ ζωγράφος Αἰμίλιος Wauters ἐξέθηκεν ἐν τῇ καλλι-
 τεχνικῇ του ἐργαστηρίῳ τὰ νεώτερα ἔργα του καὶ τὰ κυριώτερα τῶν πα-

λαιτέρων, τὰ ὁποῖα πάντα θαυμάζονται ὑπὸ τοῦ φιλοτέχνου βελγικοῦ
 κοινού. Αἱ ἐσχάτως ὑπ' αὐτοῦ ἐπεξεργασθεῖσαι προσωπογραφίαι διαφόρων
 ἐπιστήμων ἀνδρῶν εἶνε τὰ κάλλιστα τῶν ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν εἰς τὸ εἶδος
 τοῦτο ὑπὸ τῆς ἐν Βελγίῳ ζωγραφικῆς παραχθέντων προϊόντων. Ἰδιαιτέρως
 στολισμὸς τῆς ἐκθέσεως ταύτης εἶνε καὶ τὰ ἔργα, ὅσα ἐδημιούργησεν ὁ
 καλλιτέχνης κατὰ τὸ τελευταίως γενόμενον εἰς Ἀφρικὴν ταξιδίον του, ὡς
 π. χ. οἱ ἀλιεῖς τοῦ Μαρέκκου, ὁ λιμὴν τοῦ Βουλὰκ, τὸ Κόϊρον κτλ.

Παράδοξος δίκῃ ἀνελήχθη ἐπ' ἐσχάτων ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων
 τῆς Νέας Ὑόρκης. Κατ' αὐτὴν ἐπρόκειτο κυρίως νὰ λυθῇ τὸ ζήτημα,
 ἐὰν δραματικὸς τις ποιητὴς πρέπει αὐτὸς νὰ ὑπέχῃ τὴν εὐθύνην διὰ τὴν
 ἀποτυχίαν ἔργου, ἢ π' αὐτοῦ γραφέντος. Ἡ ἀμερικανὴ ἠθοποιὸς καὶ διευ-
 θύντρια θεατρικοῦ θιάσου Μις Dauvray εἶχε δώσει τῷ κωμωδοποιῷ Βρόν-
 σων Howard τὴν ἐντολήν, νὰ γράψῃ χάριν αὐτῆς μίαν κωμωδίαν. Ἡ ἐν-
 τολὴ ἐξετελέσθη καὶ ἡ κωμωδία παρεστάθη ἐπὶ σκηνῆς ἐν τῷ θεάτρῳ τοῦ
 Λυκείου, ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ, ὅπου ὅμως ἀπεδοκιμάσθη καὶ ἐσφυρίχθη οἰκτρῶς.
 Ἡ διευθύντρια λοιπὸν ἐνήγαγε τὸν ποιητὴν καὶ ζητεῖ παρ' αὐτοῦ ἀποζη-
 μίωσιν, διότι τὸ ἔργον συμφώνως πρὸς τὴν παραγγελίαν τῆς ὤφειλε νὰ
 ᾔηε „ἐνδιαφέρον καὶ συγκινητικόν“, νὰ περιέχῃ δὲ καὶ δι' αὐτὴν τὴν ἰδίαν
 πρὸς ὥπον μεταξὺ τῶν πρωταγωνιστούντων.

Ὁ ἀριθμὸς ὄλων τῶν ἐπὶ γῆς ὑπαρχουσῶν γεωγραφικῶν ἑταιριῶν κα
 τῶν ὑπ' αὐτῶν ἐκδιδόμενων ἐφημερίδων ὑπολογίζεται εἰς 115. Ἐκ τού-
 των 91 μὲν ἀνήκουσιν εἰς τὴν Εὐρώπην, 5 εἰς τὴν Ἀφρικὴν, 9 εἰς τὴν
 Ἀμερικὴν, ἕτεροι 9 εἰς τὴν Ἀσίαν καὶ δύο εἰς τὴν Αὐστραλίαν. Μεταξὺ
 πάντων τῶν εὐρωπαϊκῶν κρατῶν πρωτεύουσιν κατέχει θέσιν ἡ Γαλλία,
 διατηροῦσα 28 γεωγραφικὰς ἑταιρίας, ταύτην ἀκολουθεῖ ἡ Γερμανία μετὰ
 23, ἡ Ἰταλία μετὰ 8, ἡ Ἑλβετία μετὰ 7, ἡ Αὐστρία μετὰ 6 καὶ ἡ Με-
 γάλῃ Βρετανίᾳ μετὰ τεσσάρων. Περιοδικὰ δὲ συγγράμματα καὶ ἐφημερί-
 δες, ἐπιμελούμενα κυρίως τῆς γεωγραφίας ἡ καὶ ἐν παρέργῳ τοῦλάχιστον
 πραγματευόμενα αὐτὴν, ὑπάρχουσι 263, ἐξ ὧν 214 ἐκδίδονται ἐν Εὐρώπῃ,
 ἐν Ἀφρικῇ 14, ἐν Ἀμερικῇ 17, ἐν Ἀσίᾳ 15 καὶ ἐν Αὐστραλίᾳ 1. Μόνη
 ἡ Γαλλία ἐκδίδει 79 τοιαῦτα, ἡ Γερμανία 42, ἡ Μεγάλῃ Βρετανίᾳ 18, ἡ
 Ἰταλία 13, ἡ Αὐστρία 11 καὶ αἱ Ἑνωμένοι Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς 12.

Κατὰ τὰς παρατηρήσεις τοῦ σοφοῦ βέλγου φυσιοδίφου Guetelet τὸ
 ἀνδρικὸν σῶμα φθάνει εἰς τὸ ὕψιστον σημεῖον τοῦ βάρους του κατὰ τὸ
 τεσσαρακοστὸν ἔτος γίνεται δὲ βαθμυδὸν ἐλαφρότερον μέχρι τοῦ ἑξήκοστοῦ.
 Ἀπ' ἐναντίας ὅμως τὸ σῶμα τῆς γυναίκης γίνεται βαρύτερον περὶ τὸ πεν-
 τηκοστὸν τῆς ἡλικίας ἔτος. Πάντοτε ὅμως ἡ ἡλικία, κατ' ἣν οἱ ἄνθρω-
 ποι ἐν γένει φθάνουσιν εἰς τὸ ὕψιστον σημεῖον τοῦ βάρους των, διαφέρει
 κατὰ τὴν διαφορὴν ἐθνότητος καὶ τὴν κοινωνικὴν τάξιν. Οἱ εὐποροὶ ἔχουσι
 κατὰ μέσον ὅρον 172 λίτρων βάρους εἰς τὸ πεντηκοστὸν τῆς ἡλικίας των
 ἔτος, ἐν ᾧ εἰς τὰς ἐργατικὰς τάξεις ὁ υψιστὸς βαθμὸς τοῦ βάρους εἶνε
 154 λίτρα κατὰ τὸ τεσσαρακοστὸν ἔτος. Οἱ ἀγρόται κατὰ τὸ ἑξήκοστὸν
 ἔτος τῆς ἡλικίας των ζυγίζουσι συνήθως 171 λίτρας, ἐν ᾧ οἱ ἄποροι καὶ
 πένητες τῶν πόλεων ἐργάται ἀπὸ τοῦ 45. ἔτους τῶν ἀρχίζουσι νὰ χάνωσι
 τὸν ὄγκον τοῦ σώματός των.

Τὸ τελευταῖον τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ „Nineteenth Century“ περιέ-
 χει τὴν πρώτην πραγματείαν τοῦ Γιάδστωνος περὶ τῆς θλυμπίαις θρη-
 σκείας. Θέμα τῆς διατριβῆς ταύτης εἶνε ὁ Ποσειδῶν. Στρηγίζομενος ἰὸ
 συγγραφεὺς εἰς τὰς περὶ τοῦ Θεοῦ τούτου δημηρικὰς παραδόσεις, ἐξάγει τὸ
 συμπέρασμα, ὅτι ὁ Ποσειδῶν κατ' ἀρχὰς δὲν ἦτο θεότης ἐνὸς στοιχείου
 ἤτοι ἡ ἀλληγορικὴ προσωποποίησις τῆς θαλάσσης, ἀλλ' ὅτι μᾶλλον εἶνε
 θεὸς ξένῃ ἔχων τὴν καταγωγὴν. Ἐπειδὴ ὁ Ποσειδῶν πάντοτε χαρακτη-
 ρίζεται ὡς φέρων μέλανα τὸν πώγωνα καὶ τὴν κόμην, νομίζει ὁ Γιάδστων
 ὅτι εἶνε ὁ σκοτεινὸς θεὸς, ἥτοι ὁ θεὸς τῶν νοτίων κλιμάτων καὶ φυλῶν.
 Εἰς τὴν ὑπόθεσιν του ταύτην τὸν ἐνισχύει προσέτι καὶ ἡ ὁμηρικὴ παρά-
 δοσις, ὅτι ὁ Ποσειδῶν διέτριψεν ἐπὶ ἐννέα ἡμέρας ἐν Αἰθιοπία.